

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 6C/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816200256
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Mihóková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8816200256.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ivetou Mihókovou v právnej veci navrhovateľa: H. T. J., I.J., U.Z. XX, XXX XX Ž., O.: XX XXX XXX, proti odporcovi: E. R., F. XX.XX.XXXX, XXX XX J. XXX, zast. opatrovníčkou L. E., J. Q. Z. J. U. o zaplatenie sumy 4.309,65 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 4 309,65 EUR, úrok vo výške 276,97 EUR, úrok z omeškania vo výške 4,51 EUR, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4 309,65 EUR a zo sumy 276,97 EUR od 16.01.2014 do zaplatenia a trovy konania vo výške 258,50 EUR a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 4.309,65 eur spolu s nezaplatenými úrokmi v sume 276,97 eur, úrokmi z omeškania vo výške 4,51 eur, úrokom vo výške 15,90% p.a. z nezaplatennej istiny 4.309,65 eur od 16.01.2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8% p.a. z nezaplatennej istiny 4.309,65 eur a z nezaplatených úrokov v sume 276,97 eur od 16.01.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 13.12.2012 uzatvoril s odporcom Úverovú zmluvu č. 24869 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 4.500,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa odporca zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol povinný splatiť do 21.11.2022. Po vyčerpaní poskytnutého úveru odporca porušil svoje zmluvné povinnosti, preto bol listom zo dňa 23.12.2013 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 14.01.2014. Napriek výzve nebola jeho pohľadávka uhradená. Žalovaná suma predstavuje sumu 4.651,13 eur, ktorá pozostáva z nezaplatennej istiny poskytnutého úveru vo výške 4.309,65 eur, úrokov vo výške 276,97 eur, úrokov z omeškania v sume 4,51 eur, poplatkov za upomienky v sume 60,- eur, ktoré si navrhovateľ neuplatňuje. Po zosplatení úveru odporca v jeho prospech realizoval úhradu vo výške 0,00 eur. K uplatneniu úroku z omeškania z nesplatennej istiny a obchodného úroku vyčísleného ku dňu zosplatenia úveru navrhovateľ poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.03.2008, sp. zn. 4Cob/62/2007, v ktorom súd uvádza: „S poskytnutím peňažných prostriedkov sa viaže aj povinnosť platiť úroky z úveru (§ 497 Obchodné zákonníka). S omeškaním s úhradou úroku je možné požadovať platenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov (§ 369 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka). Ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku (§ 369 ods. 1 Obchodné zákonníka), je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania. Pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto zmeškaných úrokov úroky z omeškania.“

Uznesením zo dňa 25.05.2016 pod č.k. 6C/3/2016-53 súd ustanovil odporcovi v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníčku - súdnu tajomníčku Okresného súdu Humenné, L. E., nakoľko jeho pobyt je neznámy.

Opatrovníčka odporcu žiadala, aby súd pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti, z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - Písomné vyjadrenie navrhovateľa a špecifikácia istiny a prehľad splácania s tým, že do dátumu zosplatenia, t. j. do 15.01.2014 uhradil odporca na istinu sumu 190,35 EUR, teda dlžná suma predstavuje 4 309,65 EUR. Dátum zosplatenia je 16.01.2014 v súlade s bodom 2.5.1 obchodných podmienok klient musí vrátiť, alebo splatiť banke všetky peňažné prostriedky, ktoré mu poskytla v súlade s podmienkami zmluvy o úvere, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Spláca sa istina úveru anuitným spôsobom, formou konštantnej anuity, čo znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky je rovnaká s výnimkou poslednej splátky. Pokiaľ ide o úroky, nezaplatené úroky vyčíslil navrhovateľ v sume 276,97 EUR. Predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý mal odporca splatiť. Úroková sadza je vo výške 15,9 % ročne. Následne sú tu úroky z omeškania. Každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne. Úrok z omeškania bol dohodnutý v zmluve v zmysle § 369, ods. 1 Obchodného zákonníka. Úroky z omeškania boli vyčíslené na 4,51 EUR. Vo vyjadrení je bližšie zdôvodnené, ako bol vypočítaný úrok z omeškania, k zániku zmluvného vzťahu z úveru nedošlo. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiada sumu, ktorá je uvedená v písomnom vyhotovení návrhu a zároveň žiada priznať aj vzniknuté trovy konania. Predmetná úverová zmluva na čl. 4 - 5 obsahu spisu. Druhá upomienka z 28.10.2013. Výzva na predčasné splatenie úveru z 23.12.2013. Všeobecné obchodné podmienky H. T. účinné od 17.11.2012 a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako banková inštitúcia a odporca ako klient dňa 13.12.2012 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru. Podľa bodu 1.2. zmluvy výška poskytnutého úveru bola 4.500,- eur. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 15,90% ročne ako fixná do splatnosti úveru. Poplatok za poistenie schopnosti splácať úver dohodnutý nebol. Odporca sa úver zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 74,98 eur v počte 120, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.12.2012 a konečná splatnosť úveru bola dňa 21.11.2022. Celková suma, ktorú mal odporca zaplatiť, bola 9.236,40 eur pri RPMN vo výške 18,22 %.

Ako vyplýva z bodu 3.1 a 3.2 zmluvy klient sa zaväzuje riadne a včas plniť si všetky svoje záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy, riadne a včas splácať úver, platiť banke poplatky súvisiace s úverom uvedené v úverovej zmluve, VOP a Sadzobníku poplatkov. Klient vyhlasuje, že uzatvára úverovú zmluvu na vlastný účet a zaväzuje sa, že prostriedky, ktoré bude používať na zaplatenie pohľadávok banky podľa úverovej zmluvy, budú jeho vlastníctvom alebo ak tieto prostriedky budú vlastníctvom inej osoby, zaväzuje sa odovzdať banke písomný súhlas dotknutej osoby na použitie jej prostriedkov na zaplatenie pohľadávok banky.

Podľa bodu 3.4 zmluvy klient vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke. V prípade nepravdivosti tohto vyhlásenia môže banka postupovať podľa článku 4. Bol informovaný o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách; poskytol banke komplexné údaje a nezatajil žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok uvedenie banky do omylu pri posudzovaní žiadosti o poskytnutie úveru; prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením úverovej zmluvy s jej súčasťami: formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere; VOP; Sadzobník.

Navrhovateľ druhou upomienkou zo dňa 28.10.2013 odporcu vyzval na zaplatenie omeškaných splátok v celkovej výške 158,95 eur a vyzval ho na zaplatenie dlžnej sumy najneskôr do 02.11.2013. Zároveň ho upozornil, že v opačnom prípade ho požiada o zaplatenie celej svojej pohľadávky.

Navrhovateľ listom zo dňa 23.12.2013 zosplatal celý úver, z dôvodu, že odporca opakovane neplnil svoje povinnosti splácať úver. Vyzval ho na zaplatenie celého úveru v sume 4.598,04 eur najneskôr do dňa 14.01.2014.

Z výpisu z úverového účtu odporcovi súd zistil, že na základe zmluvy o úvere mu boli navrhovateľom dňa 13.12.2012 poskytnuté finančné prostriedky vo výške 4.500,- eur. Ku dňu 15.1.2014 bol úver zo strany

navrhovateľa zosplatnený a k uvedenému dlžná suma na istine úveru bola 4.309,65 eur, na úrokoch z úveru bola 276,97 eur.

Podľa § 497 zákona č. 511/1993 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej

lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ďalej súd zistil, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral navrhovateľ ako dodávateľ a odporkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný navrhovateľom bez možnosti odporkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarcu sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014 podľa ktorého, ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá dňa 13.12.2012 úverová zmluva a na jej základe navrhovateľ odporcovi poskytol úver vo výške 4.500,- eur pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe úveru 15,90 %. Odporca sa zaviazal úver splatiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške 74,98 eur, ktoré boli splatné k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dňa 20.12.2012 a konečná splatnosť úveru dňa 21.11.2022.

Ďalej mal súd za preukázané, že odporca nesplácal jednotlivé splátky v zmysle úverovej zmluvy riadne a včas a keďže sa dostal do omeškania s platením úveru, navrhovateľ ku dňu 14.01.2014 vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru a vyzval odporcu, aby dlžnú sumu uhradil.

Ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru výška nesplatenej istiny úveru bola 4.309,65 eur. Na základe uvedeného je tak odporca povinný na istine úveru navrhovateľovi splatiť sumu 4.309,65 eur. Súd preto žalobu iba v časti o zaplatenie istiny úveru vo výške 4.309,65 eur považoval za dôvodnú, na jej úhradu zaviazal odporcu a čo do zvyšku v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil aj nárok na úrok z úveru pri jeho výške 15,90 % ročne, ktorý ku dňu predčasnej splatnosti úveru vyčíslil vo výške 276,97 eur. V danom prípade, keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Z internetovej stránky NBS (<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>) súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v december 2012 činil úrok 10,06% p.a. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom značne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za primeranú a v súlade s dobrými mravmi a preto odporcu zaviazal aj na zaplatenie sumy 276,97 eur.

Navrhovateľ si odo dňa 16.01.2014 uplatnil v tomto konaní ďalej nárok na úroku z úveru z istiny úveru vo výške 15,90 % ročne a to až do zaplatenia celej úverovej istiny.

Súd v tomto smere uvádza, že nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania.

Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

V danej právnej veci navrhovateľ pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 29.6.2015, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany navrhovateľa došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že navrhovateľovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 14.01.2014, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd navrhovateľovi nepriznal nárok na úrok z úveru vo výške 15,90% ročne zo sumy istiny úveru od 16.01.2014 do zaplatenia a v tejto časti žalobu zamietol.

Súd zároveň navrhovateľovi nepriznal nárok na zaplatenie vyčísleného úroku z omeškania ku dňu zosplatnenia úveru v sume 4,51 eur, pretože tento úrok z omeškania bol vyčíslený pri sadzbe vo výške 8 % ročne, ktorá sadzba prevyšovala zákonnú sadzbu úroku z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu. Súd navrhovateľovi priznal len úrok z omeškania ku dňu zosplatnenia úveru v sume 3,04 eur, nakoľko výška úroku z omeškania bola od 23.09.2013 do 22.10.2013 - 5,5 % ročne, od 22.10.2013 do 21.11.2013 - 5,5% ročne, od 21.11.2013 do 23.12.2013 - 5,25% ročne a od 23.12.2013 do 16.01.2014 - 5,25% ročne.

Celkovo súd považoval žalobu za dôvodnú čo do sumy 4.309,65 eur - istina, 276,97 eur - úroky z úveru vyčíslené ku dňu 16.01.2014, 3,04 eur - úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 16.01.2014 a na jej zaplatenie zaviazal odporcu.

Nakoľko sa odporca so splácaním peňažného záväzku dostal do omeškania. Navrhovateľovi v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami vznikol nárok na úrok z omeškania. Výška úroku z omeškania 8 % ročne uplatnená navrhovateľom nie je v súlade s platnou právnou úpravou, nakoľko výška zákonného úroku z omeškania ku dňu 16.01.2014 bola 5,25 % ročne. Odporcu preto zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „Os.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd žalobe nevyhovел iba v nepatrnej časti a to pokiaľ sa jedná o sumu 1,47 eur a nárok na úrok z úveru po zosplatnení. Nakoľko mal navrhovateľ neúspech iba v nepatrnej časti, vznikol mu nárok na plnú náhradu trov konania.

Trovy konania na strane navrhovateľa pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 258,50 eur a v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami preto súd odporkyňu zaviazal na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.